

Arrest

nr. 53 679 van 22 december 2010
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 20 april 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 maart 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 6 oktober 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 november 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. JACOBS, die loco advocaat A. HENDRICKX verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 19 oktober 2009 toe op Belgisch grondgebied en diende dezelfde dag een asielaanvraag in.

1.2. Op 29 maart 2010 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan per aangetekend schrijven d.d. 29 maart 2010 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnisch Albanees afkomstig uit Fushticë e Epërme en bezit u de Kosovaarse nationaliteit. U bent gehuwd met K.(...) V.(...) en samen hebben jullie drie kinderen. In 1998, ten tijde van het gewapende conflict in Kosovo, bracht u sigaretten en kledij naar de Albanese soldaten. Op een gegeven ogenblik werd u betrappt door een Servische soldaat die u heel slecht heeft behandeld. U werd heel hard geslagen en gesneden met messen. Daarenboven bent u gewond geraakt door een granaat. Sindsdien hebt u problemen aan uw oor en uw been. Tevens bent u getraumatiseerd door de oorlog. Daardoor hebt u heel veel last van hoofdpijn en enerveert u zich snel. In Kosovo ging u reeds jaren naar een dokter, die u therapie en medicatie gaf. Aangezien u het statuut voor oorlogsinvaliden niet toegekend kreeg zonder 500 à 600 euro in het zwart te betalen, kreeg u geen gratis medische zorgen. Niet alleen u maar ook uw vader heeft een zenuwaandoening. Een tweetal jaar geleden werd uw vader plotseling heel gewelddadig. Niemand durfde in jullie huis binnengaan want uw vader was aan het roepen, brak alles wat hij in zijn handen kreeg en sloeg op iedereen die passeerde. Uw vader had ook uw moeder geslagen. U ging onmiddellijk hulp vragen aan uw ooms. De zoon van uw oom kwam mee en hielp u uw vader in bedwang te houden. U belde naar de spoeddienst maar er was geen chauffeur beschikbaar om uw vader te komen ophalen. U zocht snel een auto bij uw kennissen en bracht uw vader naar het ziekenhuis, alwaar ze hem gekalmeerd hebben. Dezelfde dag nog mocht hij naar huis. Sindsdien gaat hij bij de dokter en neemt hij medicatie. Sinds deze gebeurtenis is uw vader heel boos op u. Heel vaak maande hij u aan te vertrekken. Jullie ontweken elkaar zoveel mogelijk. Uw ooms konden ervoor zorgen dat u in het huis kon blijven wonen aangezien u financieel niet in staat was op eigen benen te staan. Ongeveer een jaar geleden vocht u met uw buurjongen, K.(...), omdat hij u zus verleidde. Op een dag hoorde u dat hij verhalen over u rondstrooide, namelijk dat hij u geslagen had. U ging naar zijn werkplaats, riep hem naar buiten en u sloeg hem met de blote vuist. (...) diende klacht in tegen u en u werd veroordeeld tot vier maanden gevangenisstraf. U ging in beroep tegen deze veroordeling. Deze zaak is momenteel nog steeds hangende. Op 10 oktober 2009 zei uw vader plots dat hij u niet meer wou zien en u het huis diende te verlaten. Hij bedreigde u dat, als hij u nogmaals zou zien, hij u zou doden. U ging bij een vriend, die u geholpen heeft om Kosovo te verlaten. Op 17 oktober 2009 verliet u Kosovo richting België, alwaar u op 19 oktober 2009 aankwam en nog diezelfde dag asiel hebt aangevraagd. U bent in het bezit van volgende documenten: een identiteitskaart van de republiek Kosovo, d.d. 27/11/2008, en een geboorteakte en een verblijfsakte van de republiek Kosovo, beiden uitgereikt d.d. 11/11/2009. Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: verscheidene medische attesten waaruit blijkt dat u gewond raakte tijdens de oorlog, twee attesten afkomstig van het "Directoraat voor Gezondheid en Sociaal Welzijn", d.d. 09.02.2006 en 11.11.2009, volgens welke u ingeschreven bent als burgerslachtoffer, drie attesten van een neuro-psychiater, d.d. 11.11.2009, 25.03.2006 en 10.02.2006, volgens welke u in Kosovo behandeld werd met medicatie en psychotherapie omwille van psychische problemen opgelopen tijdens de oorlog en een medisch attest waaruit blijkt dat uw vader behandeld werd omwille van een psychose.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van de door u ingeroepen feiten ten aanzien van u niet kan besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst verklaarde u Kosovo te hebben verlaten omdat uw vader u bedreigd heeft u te doden. Sinds uw vader een tweetal jaar geleden een zenuwtoeval heeft gekregen en u hem naar het ziekenhuis heeft gebracht, is hij kwaad op u. Uiteindelijk heeft hij u zijn huis uitgezet en gedreigd u te vermoorden als hij u nog zou tegenkomen (gehoor CGVS pp. 9-10). Hierbij dient te worden opgemerkt dat de problemen met uw vader van louter interpersoonlijke (tussen privé-personen) en gemeenrechtelijke (strafrechtelijke) aard zijn. Deze problemen houden geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging hebben omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. U heeft niet aangetoond dat u geen of onvoldoende beroep kon/kan doen op de bescherming van de in Kosovo aanwezige plaatselijke of internationale autoriteiten en dat u aldus bij een terugkeer naar Kosovo een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming. Uit uw verklaringen blijkt immers duidelijk dat u nooit klacht hebt ingediend en u zich nooit tot de autoriteiten heeft gewend voor het verkrijgen van bescherming tegen uw vader (gehoor CGVS p. 10). Zo heeft u het feit dat uw vader uw moeder heeft geslagen en de bedreigingen aan uw adres, wat u heeft doen besluiten om Kosovo te ontvluchten, niet gemeld bij de autoriteiten. Uw motivatie om geen klacht in te dienen, met name dat u schrik had om nog grotere problemen te krijgen met uw vader en zijn broers (gehoor CGVS p. 11), kan niet weerhouden worden als een aanvaardbare uitleg voor uw nalatigheid, temeer gezien u zelf verklaarde dat de broers van uw vader u altijd beschermd hebben en ervoor zorgden dat u nog in het huis van uw vader mocht blijven wonen. Het is voorts de taak van de autoriteiten om u indien nodig bescherming te bieden en een onderzoek te voeren. In dit verband kan verwezen worden naar informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die in bijlage aan het administratieve dossier is toegevoegd, waaruit blijkt dat er in het algemeen gesteld kan worden dat etnische Albanezen voldoende bescherming kunnen genieten in Kosovo. De in Kosovo aanwezige autoriteiten willen en kunnen wel degelijk bescherming bieden aan diegenen die problemen hebben/vrezen, en er zijn voldoende wettelijke procedures voor de vaststelling, de vervolging en de bestraffing van misdrijven. Voorts werd in

februari 2008 gestart met de ontplooiing van de European Union Rule of Law Mission in Kosovo (EULEX). Op 9 december 2008 werd deze missie daadwerkelijk operationeel. Deze missie heeft als doel de Kosovaarse autoriteiten bij te staan bij de verdere uitbouw van een goed functionerend politie- en justitieapparaat. Tevens blijkt uit informatie die eveneens in bijlage aan uw administratieve dossier werd gevoegd, dat nadat de "Law on Police" en de "Law on the Police Inspectorate of Kosovo", die ondermeer de rechten en verantwoordelijkheden van de politie regelen, in juni 2008 van kracht werden, het functioneren van de KP (Kosovo Police) beter met de internationale standaarden betreffende politiewerk overeenstemt. Tevens blijkt uit deze informatie dat de KP haar taken inzake ordehandhaving goed uitvoert. Bovendien wordt de KP door de Eulex Police Component bijgestaan om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en om ervoor te zorgen dat de KP, wars van enige inmenging, alle burgers van Kosovo dient. Ik meen dan ook dat er in Kosovo redelijke maatregelen getroffen worden tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet. Hierbij dient nog opgemerkt te worden dat u verklaarde persoonlijk nooit problemen gehad te hebben met de autoriteiten in Kosovo (gehoor CGVS p. 11).

Bovendien blijkt nergens uit uw verklaringen dat u zich niet elders in Kosovo zou kunnen vestigen om aan de problemen met uw vader te ontsnappen. Toen u gevraagd werd waarom u zich niet met uw gezin elders in Kosovo zou kunnen vestigen, verklaarde u dat u dit niet kon omdat u schrik had van uw vader en tevens omwille van financiële redenen. U verklaarde dat uw vader, zodra hij weet dat u samen met uw echtgenote en kind in Kosovo woont, u zal komen zoeken om u te doden (gehoor CGVS p. 11). Dit argument kan niet weerhouden worden, aangezien uw vrees dienaangaande hypothetisch is en niet wordt ondersteund door concrete elementen. Verder haalde u aan dat u niet alleen kon gaan wonen omwille van financiële redenen (gehoor CGVS p. 11). Het aangehaalde element is echter een probleem van socio-economische aard, dat geen verband houdt met de criteria bepaald in de Vluchtelingenconventie. Evenmin maakte u aannemelijk dat deze problemen enig verband houden met de bepalingen inzake subsidiaire bescherming.

Voorts stelde u Kosovo te hebben verlaten omdat u getraumatiseerd zou zijn n.a.v een incident met Servische politieagenten tijdens de oorlog en u hiervoor reeds in Kosovo werd behandeld (gehoor CGVS p. 13). U legde ter staving van deze problemen medisch attesten, d.d. 10/02/2006, 25/03/2006 en 11/11/2009 neer, waaruit blijkt dat u sedert 12 augustus 2003 tot 27 augustus 2009 werd behandeld met medicijnen en psychotherapie wegens posttraumatische stressstoornis. Hierbij dient te worden opgemerkt dat u zelf verklaarde dat u in Kosovo de nodige behandeling kreeg voor deze psychologische problemen. U verklaarde dat u behandeld werd door Dr. H.(...), die ervoor zorgde dat u therapie kreeg en medicatie. U was bovendien heel tevreden van Dr. H.(...) en u verklaarde dat de door hem voorgeschreven medicatie u heeft geholpen (gehoor CGVS p. 15). Het loutere feit dat u zich in België beter voelt omdat u in een stad woont waar geen Albanezen zijn en het feit dat u denkt dat er in België betere medicatie voorhanden is, kan geen afbreuk doen aan bovenstaande vaststelling. U haalde verder geen feiten of elementen aan waaruit kan blijken dat u zich bij een eventuele terugkeer naar Kosovo niet opnieuw tot dr. H.(...) zou kunnen wenden voor een voortzetting van uw behandeling, die, zoals eerder opgemerkt, tot uw tevredenheid daadwerkelijk resultaat opleverde (gehoor CGVS p. 15).

U verklaarde verder dat u problemen hebt met uw autoriteiten aangezien u geen uitkering kreeg voor oorlogsslachtoffers en eveneens geen gratis medische verzorging (gehoor CGVS pp. 11-12). Hierbij dient te worden opgemerkt dat uit de door u neergelegde documenten, namelijk twee attesten afkomstig van het "Directoraat voor Gezondheid en Sociaal Welzijn", d.d. 09.02.2006 en 11.11.2009, duidelijk blijkt dat u erkend werd als burgerslachtoffer en u in dit verband gratis medische verzorging kreeg evenals voordelen voor slachtoffers gewond tijdens de oorlog.

Wat betreft het feit dat u op gevochten hebt met uw buurjongen en hiervoor tot vier maanden gevangenisstraf werd veroordeeld (gehoor CGVS pp. 12-13), dient eveneens te worden opgemerkt dat deze feiten het interpersoonlijke en gemeenrechtelijke niveau niet overstijgen en aldus niet ressorteren onder de criteria van de Vluchtelingenconventie. Evenmin houden deze feiten enig verband met de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. Bovendien verklaarde u zelf dat deze zaak geen verband houdt met uw vertrek uit Kosovo (gehoor CGVS p. 12).

Er dient ten slotte te worden opgemerkt dat ook de door u ingeroepen medische redenen (oorproblemen, pijn aan het been, hoofdpijn – gehoor CGVS pp. 13-15), die u staft met medische attesten uit Kosovo, geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. Bovendien dient u voor een beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

De overige door u neergelegde documenten werpen geen ander licht op bovenstaande vaststellingen. Uw identiteitskaart, geboorteakte en verblijfsakte bevestigen uw identiteit en afkomst, die hier niet ter discussie staan. Het attest van het militaire hospitaal, d.d. 8/02/2006, en de medische attesten, d.d. 25/03/2006 en 04/02/2006, staven dat u tijdens de oorlog verwondingen opliep ten gevolge van een granaat. Dit feit wordt evenwel door mij niet in twijfel getrokken. Het medische attest op naam van uw vader toont aan dat uw vader lijdt aan een psychose, wat hier evenmin wordt betwist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht. Verzoeker stelt Kosovo in hoofdzaak te hebben verlaten omwille van een incident met Servische politieagenten en voor dit trauma te zijn behandeld in zijn thuisland. Verzoeker geeft verder aan nog steeds de Albanese bevolking te vrezen in geval van terugkeer naar zijn thuisland. Verzoeker herhaalt zijn verklaringen met betrekking tot de problemen van zijn vader en wat hij meemaakte naar aanleiding van een gevecht met zijn buurjongen, waarvoor hij overigens werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van vier maanden. Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus richt verzoeker zich tot de wijsheid van de Raad.

2.2. De bestreden beslissing is vooreerst gestoeld op de vaststelling dat de door verzoeker aangehaalde problemen met zijn vader van louter interpersoonlijke en gemeenrechtelijke aard zijn en hij niet heeft aangetoond dat hij hiervoor geen of onvoldoende beroep kan doen op de bescherming van de in Kosovo aanwezige autoriteiten. In de beslissing wordt gewezen op objectieve informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd en waaruit blijkt dat er in Kosovo redelijke maatregelen worden getroffen ter voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade. De commissaris-generaal wijst er tevens op dat niet blijkt dat verzoeker zich niet elders in Kosovo zou kunnen vestigen om aan deze problemen te ontsnappen. Betreffende verzoekers trauma naar aanleiding van het incident met Servische politieagenten wordt in de bestreden beslissing gewezen op het feit dat verzoeker hiervoor in Kosovo werd behandeld en niets erop wijst dat hij bij een eventuele terugkeer deze behandeling niet zou kunnen verderzetten. De problemen die verzoeker had ingevolge een gevecht met zijn buurjongen zijn van gemeenrechtelijke aard en vreemd aan het Vluchtelingenverdrag en de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. In de beslissing wordt tenslotte gewezen op het feit dat de medische problemen geen verband houden met het Vluchtelingenverdrag en verzoeker hiervoor een aanvraag om machtiging tot verblijf in te dienen bij de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

2.3. Om als vluchteling te worden erkend dient de vreemdeling aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2) van het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag) vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. Voor alle duidelijkheid wenst de Raad in de eerste plaats te benadrukken dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker uitdrukkelijk verklaarde Kosovo in hoofdzaak te hebben verlaten omwille van de problemen met zijn vader (stuk 3, gehoorverslag CGVS 05/02/2010, p. 9,10). Het oorlogstrauma naar aanleiding van het vroegere incident met Servische politieagenten werd immers op adequate wijze behandeld in Kosovo waar verzoeker werd erkend als burgerslachtoffer waardoor hij zelfs gratis medische zorgen kreeg, in tegenstelling tot zijn eerdere beweringen (stuk 3, gehoorverslag CGVS 05/02/2010, p. 12). Verzoeker gaf zelf aan dat de problemen naar aanleiding van het gevecht met zijn buurjongen geen verband hield met zijn vertrek uit Kosovo (stuk 3, gehoorverslag CGVS 05/02/2010, p. 12). Deze elementen werden uitvoerig besproken in de bestreden beslissing en zijn inderdaad vreemd aan het Vluchtelingenverdrag.

2.4. De Raad stelt vast dat verzoeker zich beperkt tot het herhalen van zijn eerdere verklaringen wat niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar verzoeker in gebreke blijft. Verzoekers loutere verzuchting in zijn verzoekschrift dat hij de Albanese bevolking vreest, kan niet als een ernstig vluchtmotief worden aanzien. Verzoekers verweer is derhalve niet ernstig te noemen en de hierboven geciteerde pertinente motieven van de bestreden beslissing, die steun vinden in de gegevens van het administratief dossier worden als onbetwist en vaststaand beschouwd en worden door de Raad eigen gemaakt.

2.5. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden.

Het enig middel is ongegrond.

2.6. Wat de subsidiaire bescherming betreft, richt verzoeker zich tot de wijsheid van de Raad. Gelet op wat voorafgaat en de overige elementen waarop de Raad vermog acht te slaan, toont verzoeker niet aan dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet. In zoverre verzoeker zijn psychologische problemen tengevolge van de mishandelingen die hem te beurt zijn gevallen tijdens de oorlog als grond voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus aanvoert, wijst de Raad verzoeker erop dat het aan hem toekomt op grond van zijn voorgehouden medische problemen in toepassing van artikel 9 ter van de vreemdelingenwet desbetreffend een aanvraag om machtiging tot verblijf te richten tot de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 A (2) van het Vluchtelingenverdrag zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking genomen worden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig december tweeduizend en tien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter,

dhr. M. GEES ,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. GEES

F. TAMBORIJN